

har paa mange Maader søgt at stifte mig Underretning om, naar der har været Folk i Udlandet, som jeg har kendt nøje, og som jeg vidste vare paalidelige, hvad de have brugt, og jeg er kommen til den Erkendelse, at de i Reglen bruge snarere mere end mindre end det, de faa at rejse for. Seg skal saaledes oplyse, at det er bestemt konstateret for kort Tid siden, at Folk have rejst et bestemt Sted hen med absolut Udgift af deres egen Pung i længere Tid, før der blev gjort Indsigelse derimod. Sagen blev undersøgt, og det viste sig at være rigtigt. Det Eksempel, jeg her sigter til, er Sverige. Der havde vi efter de almindelige Regler noget lavere Dagpenge end de her anførte; der var flere Officerer, der havde opholdt sig i Stockholm, og Rygtet gik, at der var noget dyrt derovre. Endelig kom der en højere Officer derover, og han meddelte mig pri- vat, hvad han havde givet ud, og hvorledes Brikerne vare, og saa saa vi, at vi virkelig havde givet for lave Dagpenge, idet Stock- holm, som tidligere havde været anset for billigere end Berlin og Paris, nu var fuld- kommen saa dyr, saa vi maatte sætte Dag- pengene op i Klasse med de andre. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at vi gøre, hvad vi kunne, for at disse Udgifter ikke skulle blive større end høist nødvendigt, men anstændigt maa det virkelig være. — Dernæst talte det ærede Medlem om, at enkelte Officerer havde udført Arbejde for Statens Regning for et privat Selskab, for „Selvbestatningen“. Der tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl. Det, som det ærede Medlem hentyder til, er Modtagelsen af Panfertaarne, men det er noget, som Re- geringen havde bestilt; vi have nemlig til vore Forter ogsaa brugt Panfer- og For- svindingstaarne. Hvis det ærede Medlem vil komme op i Krigsministeriet til mig en Gang, skal jeg med Fornøjelse vise ham Korrespondance med Selvbestatningen, i hvil- ken den ønsker at faa sine Sager kontrol- lerede, og hvor Regeringen og Krigsmini- steriet siger: Ja, vi skulle sende dem en Offi- cer derover, det er nødvendigt, det er kun teknisk uddannede Officerer, der kunne kon- trollerer sligt, men Udgiften til saadanne Rejser maa afholdes af „Selvbestatningen“. Det ærede Medlem er altsaa paa Bidspor med den Bemærkning, han kom med. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Ministeren for Kirke- og Under- visningsvæsenet (S. Scavenius): Naar jeg har fundet det rigtigt i Genhold til den foreløbige Bevillingslov at lade Latinskolen i Aalborg opføre og at udrede aarlige Til-

slud til Staby Højskole, er det begrundet i, at jeg har anset disse Udgifter for at være nødvendige til Statsstyrelsens forsvarlige Førelse paa dette Punkt. Den gamle Latin- skole i Aalborg var forfalden, jeg kan sige ussel og elendig i enhver Henseende, hygi- ejnigt usforsvarlig og for lille. Det var paa høje Tid at der blev bygget en ny Skole derovre. Hvad det Spørgsmaal angaar, om denne Skole ikke kunde være bygget noget billigere, er det jo et Spørgsmaal for sig, som ikke forekommer mig i alt Fald at ligge nærmest for. Man maa, hvad det angaar, huske paa, at denne Skole er den første nye større Latinskole, som i lange Tider er bleven bygget, og man mente da, at den burde byg- ges saa god som mulig, indrettet efter Nu- tidens Fordringer. End videre maa man huske paa, at der i denne Skole skulde stiftes Blads til et meget stort Stiftsbibliotek, hvilket ogsaa i ikke ringe Grad fordyrede den. — Hvad Udgiften til Staby Højskole angaar, er det min Mening, at det er af stor Interesse for Staten, at der uddannes dygtige Winterlærere til Brugovre i den vestlige Del af Jylland. Jeg betragter det i og for sig som en Fortjeneste af Ringløbing Amt, at det har paataget sig betydelige Ud- gifter i saa Henseende; men paa den anden Side maa det dog erkendes, at det ingen Forpligtelse har i saa Henseende, og at det derfor er naturligt, at det stiller sig paa det Standpunkt at forlange nogen Understøttelse af Staten. Det er den Vistand fra Statens Side, som er bleven det hdet, og som jeg ikke har troet, at det kunde undvære. Jeg veed ikke, hvilken Sikkerhed det ærede Medlem kan give mig for, at denne Skole vilde blive dreven lige fuldt og lige godt og i samme Udstrækning, om ogsaa Statens Bidrag blev unddraget den. Hermed tror jeg, at jeg for mit Vedkommende har besvaret, hvad der fra det ærede Medlems Side blev anført.

Th. Nielsen: Den ærede Ordfører (Rump) erkendte jo, at de nuværende provi- soriske Finanslove vare af en hel anden Beskaffenhed og havde et helt andet Indhold end de tidligere midlertidige Finanslove, idet han tilføjede, at der var en Nødvendighed, naar vi skulde have den Slags Love. Derom er det jo netop, at Striden staar. Vi andre, der staa paa det modsatte Standpunkt, paa- staa, at de ikke kunne blive en Nødvendighed, fordi de stride mod Grundloven. Derfor jeg skulde tage mine Modstanderes Stand- punkt, maatte mit Udgangspunkt være, at saa skulde man holde sig i Sporet af 12te Maj 1853. Der have vi jo den første provi- soriske Finanslov, givet af den Finansmini-